

Evolució Històrica de la Morfologia de "CAL BERGER"

El conjunt edificatori que es pretén reconvertir i ampliar són unes nous industrials destinades l'emmagatzematge i comercialització de vi, anomenades "Magatzems Berger". El conjunt de nous industrials forma part del Catàleg del Patrimoni Històric Artístic i Ambiental de Vilafranca del Penedès, i es troba situat a la cantonada del carrer Pere Alegret i Dr. Zamenhof.

Es tracta d'un edifici d'estil modernista construït com a magatzem de vi l'any 1920 segons un projecte de l'arquitecte Antoni Pons. El conjunt està catalogat com d'especial interès i està considerat com un dels exemples més destacats del modernisme en l'arquitectura industrial de Vilafranca del Penedès. Des del punt estètic, podem citar l'edifici dins el modernisme tardà, amb arrels històriques que es manifesten en els elements com les obertures amb arc apuntat, simulant clau i impostes, o en els merlets del coronament escalonat de les naus.

Edifici compost per un conjunt de naus de planta inicialment en forma de T, actualment amb els dos braços enderrocats. Té una forma totalmente rectangular amb unes dimensions de 66 m x 218 m. L'ala principal comparteix de 3 naus, dues de berenys de planta rectangular de 10 trams, amb planta baixa i planta coberta i dividides per una pareta mitjana amb pilasters; dues obertures que les comuniquen entre elles. La tercera nau, la que dóna façana a la via del ferrocarril, té una alçada de 3 trams, amb una coberta de dues vessants, antigaament era la nau que s'utilitzava per l'expedició de vi.

El conjunt edificat està compost bàsicament per dos nivells, el del carrer Pere Alegret que correspon a l'entrada principal, on antigament existia un edifici destinat a habitatge i posteriorment a oficines i per on s'accedia al celler. El nivell més alt correspon a la planta baixa de les naus principals, que és més elevat que el d'accés, però antigament el nivell era el mateix. Les modificacions urbanístiques de la zona han rebaixat el nivell d'accés i han produït aquesta diferència de cota. Per aquest nivell accedien els carros plens de vi al pati lateral (zona oest), és en aquest punt on desembocaven en els primers estudis al cor adossat a les naus, i així el fluid circula en gravetat cap a les boques dels dipòsits, llavors el most reposava en el dipòsit dels cisternaris, al nivell inferior amb una diferència de cota d'aproximadament 6 m.

Quan el producte estava preparat per posar en les barriques, s'obria la boca del recipient i es distribuïen les botes plenes fins la nau creuer, que es programaven als late de venda i s'entregaven a diferents clients, que el recollien mitjançant transports, o bé amb carros a més tard amb camions pel lateral de la via, o es carregaven en vagones; es preparaven per ser exportades via ferrocarril.

L'accés principal es produïa pel carrer Pere Alegret, amb dues portes iguals, però amb dimensions diferents per accedir, en la nau situada més a l'est el dipòsit no permet l'accés a peu pla, en canvi la nau situada al Oest té un costat de planta baixa a nivell amb el paviment del terreny exterior. La nau baixa no està contigua al pati lateral en la crux 3 i 8, entre les cornises un cos adossat en planta baixa que forma una petita nau lateral amb coberta a una vessant, destinat antigament com a pàrquies pel vi. En l'interior de la nau, al fons troben unes escalles de ferro simètriques de dos trams en escala que permeten l'accés a uns ateliers a la planta de la nau creuer, podent sortir a la coberta, especialment per manteniment.

Aquesta nau també es comuniquen mitjançant escales rectes de dos trams seguint simetries, que permeten superar l'important desnivell per accedir a la nou creuer a nivell de les vies del tren. La nou creuer de gran avançada connectava els porcs d'emmagatzematge que estaven collocats en forma de transversal amb la planta esterior de les naus baixes que estava destinada a dipòsit de vi. La planta esterior de les naus té una distribució simètrica, un pati central lleugerament desplaçat cap a l'interior recorre tota la nau entre els dipòsits, en forma de 'U', que genera una comunicació total dels dipòsits; per permetre recollir el most mitjançant les boques d'acumulació que tenen els diferents dipòsits en la part inferior, aquesta situada per sobre del nivell del pas, així per gravetat poden omplir les boques amb el fluid.

Aparentment els dipòsits son de formes quadrades, els situats tocant les parets de tancament son els més grans, en la part més propera als murs de contenció un dipòsit per crugia, i en la part central dos per crugia. Aquest planta d'emmagatzematge té un total de 72 dipòsits, el que suposa una gran capacitat de producció, aquesta es transportava pels passadissos fins a les vies del tren per l'exportació, per aquest motiu la nau creuer proporcionava un lloc on desembarcar les boques i distribuir-les pels porcs d'emmagatzematge.

FACADES

